

Υπόθεση C-291/05

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

κατά

R. N. G. Eind

(αίτηση του Raad van State
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Εργαζόμενοι — Δικαίωμα διαμονής μέλους της οικογενείας υπηκόου τρίτου κράτους — Επιστροφή του εργαζομένου στο κράτος μέλος του οποίου είναι υπήκοος — Υποχρέωση για το κράτος μέλος καταγωγής του εργαζομένου να χορηγήσει το δικαίωμα διαμονής στο μέλος της οικογενείας — Ύπαρξη μιας τέτοιας υποχρέωσης όταν δεν ασκείται πραγματική και γνήσια δραστηριότητα από τον εργαζόμενο αυτόν»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi της 5ης Ιουλίου 2007 . . . I - 10722

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Δεκεμβρίου 2007 I - 10761

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Εργαζόμενοι — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογενείας*
(Κανονισμός 1612/68 του Συμβουλίου, άρθρο 10)

2. *Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Εργαζόμενοι — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας — Επιστροφή του εργαζομένου στο κράτος μέλος καταγωγής του αφού άσκησε μισθωτή δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος*
(Κανονισμός 1612/68 του Συμβουλίου, άρθρο 10 § 1, στοιχείο α')

1. Σε περίπτωση επιστροφής ενός κοινοτικού εργαζομένου στο κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια, το κοινοτικό δίκαιο δεν επιβάλλει στις αρχές αυτού του κράτους να αναγνωρίσουν στον υπήκοο τρίτου κράτους, μέλος της οικογένειας του εργαζομένου αυτού, δικαίωμα εισόδου και διαμονής από το γεγονός και μόνον ότι, στο κράτος μέλος υποδοχής όπου ο τελευταίος ασκούσε μισθωτή δραστηριότητα, ο υπήκοος αυτός είχε ισχύουσα άδεια διαμονής εκδοθείσα βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού 1612/68, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Εξάλλου, στο πλαίσιο του κανονισμού 1612/68, τα αποτελέσματα της άδειας διαμονής που χορηγούν οι αρχές ενός κράτους μέλους σε υπήκοο τρίτου κράτους ο οποίος είναι μέλος της οικογένειας κοινοτικού εργαζομένου περιορίζονται στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

(βλ. σκέψεις 23-26, διατακτ. 1)

Πράγματι, το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης βάσει του εν λόγω άρθρου δεν παρέχει στα μέλη της οικογένειας διακινουμένων εργαζομένων δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, καθόσον η διάταξη αυτή παρέχει μάλλον ευεργέτημα στον διακινούμενο εργαζόμενο στην οικογένεια του οποίου ανήκει ο υπήκοος τρίτου κράτους. Επομένως, υπήκοος τρίτου κράτους, μέλος της οικογένειας κοινοτικού εργαζομένου, μπορεί να επικαλεσθεί το δικαίωμα εγκαταστάσεως μαζί με τον εργαζόμενο μόνο στο κράτος μέλος όπου διαμένει ο εργαζόμενος αυτός.

2. Το δικαίωμα του διακινούμενου εργαζομένου να επανέλθει και να διαμείνει στο κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια, αφού έχει ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος, αναγνωρίζεται από το κοινοτικό δίκαιο, στον βαθμό που είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας που οι εργαζόμενοι αντλούν από το άρθρο 39 ΕΚ, καθώς και από τις διατάξεις που θεσπίστηκαν για την άσκηση του δικαιώματος αυτού, όπως οι διατάξεις του κανονισμού 1612/68. Μια τέτοια ερμηνεία επιβε-

βαιώνεται από την καθιέρωση της καταστάσεως του πολίτη της Ενώσεως που μέλλει να αποτελέσει τη θεμελιώδη κατάσταση των υπηκόων των κρατών μελών.

Κατά την επιστροφή εργαζομένου σε κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια, αφού έχει ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα εντός άλλου κράτους μέλους, υπήκοος τρίτου κράτους, μέλος της οικογενείας του εργαζομένου, έχει, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1612/68, με κατ' αναλογία εφαρμογή της διατάξεως αυτής, δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος του οποίου ο εργαζόμενος έχει

την ιθαγένεια, έστω και αν ο τελευταίος δεν ασκεί εκεί πραγματική και γνήσια οικονομική δραστηριότητα. Το γεγονός ότι υπήκοος τρίτου κράτους που είναι μέλος της οικογενείας κοινοτικού εργαζομένου, προτού διαμείνει στο κράτος μέλος όπου ο τελευταίος άσκησε μισθωτή δραστηριότητα, δεν είχε δικαίωμα διαμονής στηριζόμενο στο εθνικό δίκαιο στο κράτος μέλος του οποίου ο εν λόγω εργαζόμενος έχει την ιθαγένεια δεν έχει επίπτωση στην εκτίμηση του δικαιώματος του υπηκόου αυτού να διαμένει στο τελευταίο αυτό κράτος.

(βλ. σκέψεις 32, 45, διατακτ. 2)